

Atomik

Emilia Kotowska

Atomik to emocjonalna podróż w głąb kobiecego serca. Te starannie wyselekcjonowane utwory zwane „rytmikami” są jak lustra, w których odbijają się najsilniejsze uczucia – ból, nadzieja, pragnienie zrozumienia. Autorka wnika w meandry relacji damsko-męskich, odkrywając elementy, które nie pozwalają im przetrwać. Każdy wiersz to osobista opowieść o miłości, rozstaniu i przemijaniu, ale także odnajdywaniu wewnętrznej siły i odkrywaniu siebie na nowo. Decyzja o publikacji intymnego zapisu przemysłów długo dojrzewała w sercu autorki. Wyczekiwany, debiutancki tomik w końcu ujrzał światło dzienne, aby stać się głosem wszystkich tych, którzy doświadczyli rozczarowania.

Emilia Maria Kotowska – ur. w 1984 roku w Koninie. Pasjonatka kultury słowa, w wolnych chwilach pisze wiersze. W czasach studenckich zdobyła wyróżnienie w Ogólnopolskim Konkursie Poezji „Stup miłowy”. Mama dwóch synów będących dla niej źródłem inspiracji. *Atomik* dedykuje nieżyjącemu tacie, który szukał swojego miejsca w świecie odwracającym się od duchowości.

Sorus

PRZEJDŹ
do księgarni online:
www.sorus.pl

Emilia Kotowska

Atomik

Redaktorka prowadząca
Vanessa Włodarczyk

Redakcja
Danuta Szulczyńska-Miłosz

Korekta
Hanna Jaskuła

Projekt okładki
Julia Filip

Ilustracja okładkowa
Natalia Sikora

Skład
Maciej Torz

Ilustracje
Agnieszka Kowalec

Copyright © by Emilia Kotowska 2025
Copyright © by Sorus 2025

Wydanie I, Poznań 2025

ISBN 978-83-67737-14-2

Wydaj z nami swoją książkę!
www.sorus.pl/dlaautorow

Wydawnictwo Sorus
Księgarnia internetowa: www.sorus.pl

Przygotowanie, druk i dystrybucja
DM Sorus sp. z o.o.
ul. Bóźnicza 15/6, 61-751 Poznań tel.
+48 61 653 01 43
sorus@sorus.pl

Czarodzieju drogi

oni mówią
że to *show* to tylko dla ubogich
nie jest ci przykro
twoja magia
jest chyba profesjonalna
bo niewidzialna
a my chcemy burzy
czy to cię kiedyś wkurzy

ktos przyszedł
ten ktoś ma dożywotnie bilety
wychodzi niestety
twoja cierpliwość jest nierealna
a twoja peleryna
nieogarnialna

usłyszałam twoją brązową muzykę
to jest takie nieoczywiste
twoja magia
czarodzieju
Panie!

czy nam się kiedyś zrozumieć uda
odpisz proszę
P.S. ja wierzę w cuda

cichy wielbiciel

Mój kot

Mój kot
jak zwykle nic nie wrzasnął,
wyszedł oknem i drzwiami
trzasnął.

Myśli,
że może trzaskać drzwiami, tylko dlatego,
że ma wielokrotnie przerośnięte
ego.

I jakby mało było tego –
nieproporcjonalnie do swej duchowej budowy
rozdaje uśmiechy tylko do połowy.

Nie miauczy.
Zamiast miauków
słyszczać, jak ze światem warczy.
Psia kość!

Uciekaj,
bo możesz zostać rozdrapany,
uciekaj myszko, uciekaj, uciekaj
do mamy.

Bo to indywidualista,
co ze światem na układ przyszał.

Jak on to robi?
I czemu ja tak nie potrafię –
może się trochę za uchem podrapię.

Mój kotek,
częstka mej duszy,
teraz już żadnej góry nie poruszy.

